

arbejdsmarkedsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre for at opnå den fulde effekt af intentionerne i lovforslag nr. L 16 om ændring af lov om orlov og lov om arbejdsmarkedsuddannelser, dvs. intentioner, der går ud på en decentralisering af arbejdsmarkedsuddannelserne og en ændret økonomistyring af disse uddannelser, så bevillingerne bliver aktivitetsafhængige.

Da disse ændringer overflødiggør erhvervsområdeudvalgene, som hidtil har stået for fordelingen af midler, foreslås disse i nærværende lovforslag nedlagt. Endvidere foreslås det som led i forenklingen af strukturen at nedlægge udvalget for erhvervsintroducerende uddannelser og lade dette udvalgs arbejde erstattes af kompetenceafklarende forløb og i øvrigt integrere arbejdet i andre programmer. Ved denne forenkling ender man med, at der kun er efteruddannelsesudvalg og uddannelsesråd tilbage.

Lovforslaget indeholder endvidere elementer til forenkling og afklaring af generelle retningslinjer for dermed at smidiggøre indsatsen. Disse elementer er at forpligte undervisningsministeren til inden for en frist at tage stilling til standardmerit, mulighed for at indlægge VUC-elementer i arbejdsmarkedsuddannelsen, en klar procedure for godkendelse af virksomheder til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser og endelig ensartede regler for deltagerbetaling og -godtgørelse.

Endelig er der i lovforslaget et tiltag til at få helt unge til at vælge en grundlæggende uddannelse.

Med hensyn til samarbejdet mellem skolerne, dvs. erhvervsskolerne, VUC-centrene og AMU-centrene, er det vigtigt for os, at de forskellige skoler samarbejder på en smidig måde af hensyn til fleksibiliteten. Det er derfor vigtigt, at samarbejdet mellem skolerne ikke låses fast i en bestemt form, men at skolerne selv etablerer et forpligtende samarbejde.

Det Radikale Venstre kan klart støtte disse lovforslag, da de er led i decentraliseringsbestræbelser, hvor midlerne følger brugerne. Samtidig med at dette giver mulighed for at tilrettelægge uddannelsesforløb, hvor den enkelte person er i centrum, giver lovforslagene forenklinger et større overblik over, hvilke muligheder der er til rådighed for den enkelte.

Tom Behnke (FP):

Heller ikke Fremskridtspartiets arbejdsmarkedspolitiske ordfører kan være til stede under

behandlingen af disse forslag, og derfor skal jeg fremføre følgende:

Forslagene, der her er tale om, skal ses i forlængelse af forslag til lov om ændring af lov om orlov og lov om arbejdsmarkedsuddannelser, nr. L 16. Samtidig skal lovforslagene her ses i sammenhæng med de øvrige forslag om styrkelse af uddannelsesindsatsen.

Regeringen bebudede i sin tid en hel del ting ved fremsættelsen af L 16, som er udgangspunkt for disse forslag. Disse to forslag betyder, at en række opgaver, som tidligere har været placeret mere centralt, fremover skal placeres på uddannelsesstederne og altså dermed tættere på brugerne. Det princip kan Fremskridtspartiet helt tilslutte sig. Fremskridtspartiet er naturligvis tilhænger af, at man går den modsatte vej af centralisme, altså decentral styring og decentral indflydelse.

Man vil fremover optage personer inden for målgrupperne, og ellers skal der være frit optag på uddannelsesstederne, men naturligvis under hensyn til kapaciteten. Det er vi i Fremskridtspartiet ikke helt så tilfredse med, for kapaciteten ved vi jo er fleksibel, og hvis der er tilstrækkeligt med ansøgninger om at komme ind, så ved vi, at kapaciteten vil blive udvidet.

Det, vi i stedet gerne havde set, man havde taget med i højere grad, er et tættere samarbejde med erhvervslivet om, hvad det er for uddannelses typer, man ønsker at få, og hvad det er, der er behov for.

Tilskud til driften gives efter taxameterprincippet, og det er også ganske udmærket, men principperne i disse forslag er, at alle skal have så meget uddannelse som overhovedet muligt. Og se, dér er det så, at vi i Fremskridtspartiet godt vil have lov til at dvæle et øjeblik og stoppe op og sige: Er det nu også hensigtsmæssigt, at man kan få en hvilken som helst uddannelse og et hvilket som helst kursus? Jeg har tidligere hørt om folk, der har haft fast arbejde, og som bestemt ikke i det arbejde har haft brug for det, men alligevel på et AMU-kursus kvit og frit har kunnet få kørekort til lastbil og lignende. Det er et spørgsmål, om det er hensigtsmæssigt, at det er så bredt favnende, og om ikke man i højere grad skulle lade erhvervslivet få en finger med i spillet om, hvad det er for uddannelses typer, og hvad det er for kurser, man vil tilbyde.

Jeg ved ikke, om alt det her med øget uddannelse er, fordi man tror, at man kan klare arbejdsløsheden på den måde. Men situationen er jo, at selv om vi forestillede os, at alle mere